Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Udvidede Afdeling)

3. oktober 2012*

»Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — anmodning om aktindsigt i visse dokumenter udvekslet mellem Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien under en retssag — afslag på aktindsigt — risiko for indgreb i beskyttelsen af internationale forbindelser — risiko for indgreb i beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning«

I sag T-63/10,

Ivan Jurašinović, Angers (Frankrig), ved advokat N. Amara-Lebret,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union, først ved C. Fekete og K. Zieleśkiewicz, derefter ved C. Fekete og J. Herrmann, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse af 7. december 2009, hvorved sagsøgeren blev meddelt afslag på aktindsigt i afgørelser vedrørende udlevering til Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien af dokumenter, som denne domstol anmodede om i forbindelse med sagen mod Ante Gotovina samt al korrespondance udvekslet i den forbindelse mellem Den Europæiske Unions institutioner og denne ret, herunder eventuelle bilag, og navnlig de oprindelige anmodninger fra såvel denne ret som Ante Gotovinas advokater,

har

RETTEN (Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, N.J. Forwood, og dommerne F. Dehousse, M. Prek, J. Schwarcz (refererende dommer) og A. Popescu,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. april 2012,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

Sagens baggrund

1 Ved skrivelse af 4. maj 2009 har sagsøgeren, Ivan Jurašinović, på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) anmodet generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union om aktindsigt i de rapporter, som Unionens observatører i Kroatien, vedrørende Knin-området, afgav fra den 1. til den 31. august 1995 (herefter »rapporter fra august 1995«), samt i de dokumenter, der henvises til som »ECMM RC Knin Log reports«.

2 Ved afgørelse af 21. september 2009 har Rådet besvaret sagsøgerens genfremsatte begæring af 27. juni 2009 og har givet delvis aktindsigt i otte rapporter fra august 1995. I den pågældende afgørelse har Rådet bl.a. anført, at det har givet aktindsigt i rapporterne fra august 1995 til parterne i Gotovina-sagen ved Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien (herefter »ICTY«) i henhold til princippet om internationalt samarbejde med en international domstol oprettet af De Forenede Nationers sikkerhedsråd (FN).

3 Ved sag anlagt den 19. november 2009, der blev registreret under sagsnummer T-465/09, har sagsøgeren anlagt sag ved Retten med påstand om annullation af Rådets afgørelse af 21. september 2009.

4 Ved skrivelse af 1. oktober 2009 har sagsøgeren anmodet Rådets Generalsekretariat om aktindsigt i beslutningerne vedrørende udlevering til ICTY af dokumenter, som denne domstol anmodede om at få i forbindelse med Gotovina-sagen, og al korrespondance udvekslet i den forbindelse mellem Unionens institutioner og ICTY, herunder eventuelle bilag, og navnlig de oprindelige anmodninger fra såvel ICTY som Gotovinas advokater.

5 Ved afgørelse af 23. oktober 2009 afviste Rådets generalsekretær anmodningen om aktindsigt af 1. oktober 2009. Generalsekretæren anførte, at der ikke forelå dokumenter, der svarede til afgørelserne om udlevering af dokumenter til ICTY, og at korrespondancen mellem ham selv og anklagemyndigheden ved ICTY, vedrørende adgang til arkiverne i Det Europæiske Fællesskabs Observatørmission (herefter »EUMM«) med henblik på undersøgelsen, forberedelsen og gennemførelsen af sagen mod Gotovina, indgik i en retslig procedure og ikke kunne udbredes i henhold til artikel 70 B i ICTY's procesreglement. Derfor fastslog Rådets generalsekretær, at det påhvilede ICTY og ikke Rådet at træffe afgørelse om offentliggørelsen af dokumenter, der var forelagt denne ret.

6 Ved skrivelse af 3. november 2009 genfremsatte sagsøgeren en begæring om aktindsigt i dokumenterne (herefter »den genfremsatte begæring«).

7 Den 7. december 2009 meddelte Rådet afslag på denne genfremsatte begæring (herefter »den anfægtede afgørelse«).

8 I den anfægtede afgørelse har Rådet først og fremmest anført, at dokumenter fra EUMM's arkiver var stillet til rådighed for anklageren ved ICTY i henhold til det loyale samarbejde med en international ret oprettet af De Forenede Nationers sikkerhedsråd, og at de var blevet meddelt anklageren som fortrolige dokumenter efter artikel 70 B i ICTY's procesreglement. Dernæst oplyste Rådet sagsøgeren om, at det havde tilladt, at Ante Gotovinas forsvar fik udleveret udrensede versioner af flere dokumenter fra disse arkiver. Hvad angår de dokumenter, som sagsøgeren havde søgt aktindsigt i, har Rådet på den ene side bekræftet, at der ikke forelå afgørelser om udlevering af dokumenter til ICTY i forbindelse med Gotovina-sagen. På den anden side har det anført, at det havde fundet 40 dokumenter,

der omfattede skrivelser fra generalsekretæren, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (herefter »GSHR«), fra anklageren og ICTY's afdeling i første instans, samt indlæg udvekslet mellem Gotovinas forsvar og GSHR.

9 Rådet afviste sagsøgerens genfremsatte begæring under henvisning til undtagelserne vedrørende beskyttelse af internationale relationer og beskyttelse af retslige procedurer, der foreskrives i henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, og artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001. Ifølge Rådet indeholder de dokumenter, som sagsøgeren søger om aktindsigt i, fortrolige oplysninger om tilrettelæggelsen af Gotovina-sagen, der er omfattet af ICTY's ansvar, som alene er i stand til at afveje parternes interesser og afgøre, om udleveringen af disse dokumenter kan skade en af parterne i sagen og modvirke en retfærdig rettergang. ICTY fastslog, at der ikke skulle gives aktindsigt i de pågældende dokumenter. Rådet mente, at såfremt de pågældende dokumenter blev udbredt, ville de bringe den korrekte gennemførelse af en verserende retslig procedure samt det loyale samarbejde med en international ret i fare. I øvrigt ville offentliggørelsen af de af EUMM udarbejdede rapporter i løbet af dennes aktivitet (herefter »rapporterne«) have bragt Unionens og medlemsstaternes internationale relationer med de pågældende lande i det vestlige Balkan i fare, eftersom oplysningerne i rapporterne altid er følsomme, idet fortroligheden af disse rapporter er et nøgleelement til at styrke tilliden, dialogen og samarbejdet mellem Unionen og landene i denne del af Europa.

10 Som bilag til den anfægtede afgørelse har Rådet vedlagt en fortegnelse over de 40 dokumenter, der var søgt aktindsigt i, og har anført, hvorvidt de var tilgængelige i retsdatabasen på ICTY's hjemmeside.

Retsforhandlinger og parternes påstande

11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. februar 2010 har sagsøgeren anlagt dette søgsmål.

12 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 2 000 EUR (uden afgifter) eller 2 392 EUR (inklusiv afgifter) med tillæg af renter svarende til Den Europæiske Centralbanks rentesats fra dagen for registreringen af stævningen.

13 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Der er ikke længere anledning til at træffe afgørelse om annullationspåstandene vedrørende dokument nr. 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 og 31, som er anført i bilaget til den nævnte afgørelse.

— I øvrigt frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

14 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 6. september 2010 har sagsøgeren anmodet Retten om, at den, i forbindelse med en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, anordner fremlæggelse af det dokument, hvorved Rådet konsulterede ICTY, hvad angår muligheden for at udlevere rapporterne til sagsøgeren, samt ICTY's svar til Rådet.

15 Ved Rettens kendelse af 23. september 2011 blev Rådet anmodet om at fremlægge samtlige de dokumenter, som sagsøgeren ved den anfægtede afgørelse blev nægtet aktindsigt i. Fristen for at fremlægge disse dokumenter, der oprindeligt udløb den 13. oktober 2011, blev efter Rådets anmodning udsat tre gange indtil den 16. februar 2012, hvor dokumenterne blev fremlagt for Retten.

16 Retsmødet var berammet til den 16. november 2011, men blev på foranledning af Rådet udsat tre gange, til den 18. december 2011, den 18. januar og dernæst til den 21. mars 2012, og på sagsøgerens anmodning blev det udsat til den 25. april 2012.

17 Ved skrivelse af 25. oktober 2011 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger vedrørende den første forlængelse af fristen for at fremlægge dokumenterne og vedrørende udskydelsen af retsmødet. Denne skrivelse blev bilagt sagsakterne.

18 Ved skrivelse af 7. december 2011 fremlagde sagsøgeren en afgørelse af 14. april 2011 fra ICTY's første afdeling i første instans, anklageren mod Ante Gotovina, Ivan Čermak og Mladen Markač, og anmodede Retten om at udelukke Rådet fra retsforhandlingerne i henhold til artikel 41, stk. 1, andet afsnit, i Rettens procesreglement. ICTY's skrivelse og afgørelse blev bilagt sagsakterne, og Rådet har den 13. januar 2012 fremsat sine bemærkninger.

19 Ved skrivelse af 31. januar 2012 har sagsøgeren for Retten fremlagt fem dokumenter, som denne havde fået fra ICTY's justitskontor. Denne skrivelse samt de pågældende dokumenter blev bilagt sagsakterne. Rådet fremsatte sine bemærkninger den 27. februar 2012.

Retlige bemærkninger

Tvistens genstand

20 I stævningen har sagsøgeren gjort gældende, at undtagelsen om beskyttelsen af den offentlige interesse hvad angår internationale relationer ikke kan gøres gældende mod hans anmodning om aktindsigt, henset til arten af de pågældende dokumenter, nemlig Rådets afgørelse om udlevering af dokumenter til ICTY, som sidstnævnte ønskede udleveret i forbindelse med Gotovina-sagen og hele korrespondancen mellem Unionens institutioner og ICTY, herunder bilag. Sagsøgeren konkluderede afslutningsvis, at udleveringen af rapporterne var genstand for sag T-465/09, Jurašinović mod Rådet.

21 Under retsmødet blev sagsøgeren spurgt om, hvorvidt han fandt, at den anfægtede afgørelse kun skulle annulleres i det omfang Rådet afviste at give aktindsigt i alle andre dokumenter end rapporterne. Sagsøgeren svarede, at han ønskede udlevering af samtlige de dokumenter, som han var blevet nægtet aktindsigt i, og at hans annullationspåstande omfattede afvisningen af at udlevere ham rapporterne indeholdt i bilagene til korrespondancen mellem Rådet og ICTY.

Om formaliteten med hensyn til annullationspåstandene

22 I svarskriftet har Rådet gjort gældende, at påstandene om, at den anfægtede afgørelse annulleres, kun delvist kan antages til realitetsbehandling, da sagsøgeren ikke har nogen retlig interesse, for så vidt som ICTY på tidspunktet for sagsanlægget havde offentliggjort otte af de dokumenter, som sagsøgeren havde anmodet om indsigt i. Rådet påpegede, at det fremgik af fortegnelsen over de dokumenter, der var bilagt den anfægtede afgørelse, at de pågældende otte dokumenter var tilgængelige i retsdatabasen på ICTY's hjemmeside.

23 Det skal for det første fastslås, at det fremgår af den fortegnelse, der er bilagt den anfægtede afgørelse, at dokumenterne med numrene 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 og 31 er tilgængelige, idet en fodnote angiver, at ICTY har gjort dem tilgængelige via dens retsdatabase. I fodnoten angives ligeledes ICTY's hjemmeside.

24 Sagsøgeren har i replikken ganske vist gjort gældende, at en anden enheds udlevering af visse dokumenter, som han ønskede aktindsigt i, ikke vedrører Unionen, og at Rådet, ved sin undtagelse, ønsker at legitimisere opfattelsen, hvorefter kun ICTY kan træffe beslutning om udlevering. Det

fremgår imidlertid af retspraksis, at et annullationssøgsmål vedrørende en afgørelse, der afviser at give aktindsigt i dokumenter, er uden genstand, når de pågældende dokumenter er stillet til rådighed af en tredjemand, således at sagsøgeren kan få adgang hertil og gøre brug af dem på lige så lovlig vis, som var de stillet til rådighed efter dennes anmodning efter forordning nr. 1049/2001 (jf. i denne retning Rettens kendelse af 11.12.2006, sag T-290/05, Weber mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 41).

25 Uanset angivelserne i den anfægtede afgørelse (jf. præmis 23 ovenfor) fremgår det dog ikke af sagen, at dokumenterne med numrene 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 og 31 var tilgængelige på datoen for sagsanlægget. Det må fastslås, at ingen af parterne har fremlagt en kopi af de pågældende dokumenter, og der er ingen præcis henvisning til, hvor de findes på ICTY's hjemmeside. I øvrigt har Rådet under retsmødet anført, at det var muligt, at de dokumenter, der i henhold til ICTY's bestemmelser om gennemsigtighed var offentliggjort på datoen for den anfægtede afgørelse, på ny var trukket tilbage af fortrolighedsgrunde. Det gælder ligeledes for dokumenterne nævnt i afgørelsen anklageren mod Ante Gotovina, Ivan Čermak og Mladen Markač (præmis 18 ovenfor), hvorved første afdeling i første instans har pålagt ICTY's justitskontor på ny at hemmeligholde de 92 beviser samt bilagene, således at de atter bliver fortrolige.

26 Under disse omstændigheder kan Rådet ikke gives medhold i sin formalitetsindsigelse, eftersom det ikke fremgår af sagen, at dokumenterne med nr. 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 og 31 var offentlig tilgængelige på dagen for sagsanlægget.

Om velbegundetheden af annullationspåstanden

27 Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt fire påstande, der henholdsvis vedrører en retlig fejl bestående i anvendelsen af artikel 70 B i ICTY's procesreglement for at afslå aktindsigt i de pågældende dokumenter, at aktindsigt ikke vil være til skade for beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning, at aktindsigt ikke vil være til skade for beskyttelsen af offentlige interesser vedrørende internationale forbindelser, og at der foreligger en tungtvejende offentlig interesse.

Indledende bemærkninger

28 Først og fremmest skal det bemærkes, at formålet med forordning nr. 1049/2001, som det fremgår af dens fjerde betragtning og artikel 1, er at give offentligheden den størst mulige aktindsigt i institutionernes dokumenter (Domstolens dom af 1.7. 2008, forenede sager C-39/05 P og C-52/05 P, Sverige og Turco mod Rådet, Sml. I, s. 4723, præmis 33).

29 Denne ret er imidlertid underlagt visse begrænsninger i henseende til den offentlige eller private interesse (Domstolens dom af 1.2.2007, sag C-266/05 P, Sison mod Rådet, Sml. I, s. 1233, præmis 62).

30 Nærmere bestemt, og i overensstemmelse med dens 11. betragtning, fastsætter forordning nr. 1049/2001 i sin artikel 4, at institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af en af de i denne artikel nævnte interesser (Domtolens dom af 21.9.2010, forenede sager C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, Sml. I, s. 8533, præmis 71).

31 Dernæst, når der begæres aktindsigt i et dokument fra en institution, er denne forpligtet til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om dokumentet er omfattet af de undtagelser fra offentlighedens adgang til institutionernes dokumenter, som er opregnet i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 (jf. i denne retning dommen i sagen Sverige og Turco mod Rådet, nævnt i præmis 28 ovenfor, præmis 35). Henset til målene forfulgt med denne forordning skal disse undtagelser fortolkes og anvendes strengt (dommen i sagen Sverige og Turco mod Rådet, nævnt i præmis 28 ovenfor, præmis 36).

32 Ikke desto mindre har Domstolen medgivet, at den særligt følsomme og væsentlige karakter af interesser, der er beskyttet ved artikel 4, stk.1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 – sammenholdt med den omstændighed, at aktindsigt skal nægtes af institutionen i henhold til den nævnte bestemmelse, hvis udbredelsen til offentligheden af et dokument ville skade disse interesser – tillægger afgørelsen, der således skal træffes af institutionen, en kompleks og særlig beskaffenhed, der kræver en helt særlig grad af forsigtighed. En sådan afgørelse kræver derfor en skønsmargen (dommen i sagen Sison mod Rådet, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 35).

33 Endelig skal det bemærkes, at de kriterier, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001, er meget generelle, da der nemlig, således som det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, skal gives afslag på aktindsigt, hvis udbredelsen af det pågældende dokument ville være til »skade« for beskyttelsen af »offentlighedens interesser« bl.a. med hensyn til de »internationale forbindelser« (dommen i sagen Sison mod Rådet, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 36).

34 Derfor skal den af Retten udøvede legalitetskontrol vedrørende lovligheden af afgørelser fra institutioner, der giver afslag på aktindsigt i dokumenter i henhold til en af de undtagelser vedrørende den offentlige interesse, som er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001, følgelig begrænses til en kontrol af, om formforskrifterne og reglerne om begrundelse har været overholdt, om de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund, er materielt rigtige, om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (dommen i sagen Sison mod Rådet, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 34).

35 Domstolen har imidlertid fastslået, at det fremgår både af opbygningen af forordning nr. 1049/2001 og af målsætningerne i EU's retsforskrifter på området, at judiciel virksomhed som sådan er undtaget fra anvendelsesområdet for aktindsigt i dokumenter, der er fastsat i disse retsforskrifter (dommen i sagen Sverige m.fl. mod API og Rådet, nævnt i præmis 30 ovenfor, præmis 79).

36 Det fremgår i øvrigt af forordning nr. 1049/2001, at begrænsningerne i anvendelsen af gennemsigtighedsprincippet med hensyn til judiciel virksomhed forfølger formålet bestående i at sikre, at retten til aktindsigt i institutionernes dokumenter udøves uden at være til skade for beskyttelsen af retslige procedurer (dommen i sagen Sverige m.fl. mod API og Rådet, nævnt i præmis 30 ovenfor, præmis 84).

37 Undtagelsen af judiciel virksomhed fra anvendelsesområdet for retten til aktindsigt uden sondring mellem sagens forskellige stadier er begrundet i nødvendigheden af under hele den retslige procedure at sikre, at parternes drøftelser og den pågældende rets votering vedrørende den foreliggende sag kan gennemføres i ro (dommen i sagen Sverige m.fl. mod API og Rådet, nævnt i præmis 30 ovenfor, præmis 92).

38 Hvis Rådet finder, at udbredelsen af et dokument ville være til skade for beskyttelsen af retslige procedurer, som fastsat i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001, påhviler det den at efterprøve, om der består en mere tungtvejende offentlig interesse, som kan begrunde denne udbredelse, på trods af, at dette ville være til skade for retsforhandlinger og Rettens votering i den pågældende sag (jf. analogt dommen i sagen Sverige og Turco mod Rådet, nævnt i præmis 28 ovenfor, præmis 44).

39 I denne forbindelse påhviler det Rådet at afveje det særlige hensyn, som skal beskyttes ved et afslag på aktindsigt i det pågældende dokument, over for den almene interesse i, at dokumentet gøres offentligt tilgængeligt i betragtning af de fordele, som er forbundet med en større åbenhed, der er nævnt i anden betragtning til forordning nr. 1049/2001, nemlig at give borgerne en bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og at sikre forvaltningen større legitimitet, effektivitet og ansvarlighed over for borgerne i et demokratisk system (jf. i denne retning dommen i sagen Sverige og Turco mod Rådet, nævnt i præmis 28 ovenfor, præmis 45).

40 Det er i lyset af disse bemærkninger, at sagens anbringender skal behandles.

Det første anbringende om en retlig fejl bestående i at basere afvisningen af aktindsigt i de pågældende dokumenter på artikel 70 B i ICTY's procesreglement

41 Sagsøgeren har gjort gældende, at alene bestemmelserne i forordning nr. 1049/2001 kan begrunde en afvisning af at give aktindsigt i dokumenterne, og at det ikke er relevant at henvise til artikel 70 B i ICTY's procesreglement. Det pågældende reglement, der hverken vedrører Rådet eller sagsøgeren, har ingen normativ værdi i EU-retten. I øvrigt hindrer en udlevering af dokumenter til ICTY ikke Rådet i at udlevere dokumenterne til en europæisk borger på grundlag af forordning nr. 1049/2001, medmindre de er klassificeret som fortrolige dokumenter.

42 Rådet bestrider sagsøgerens argumentation.

43 Sagsøgeren baserer sit første anbringende på en del af den anfægtede afgørelse, hvori Rådet henviser til sine forbindelser med ICTY og til, at dokumenter fra EUMM's arkiver var udleveret til ICTY. Således har Rådet i den anfægtede afgørelses punkt 5 præciseret, at sådanne dokumenter »i henhold til princippet om loyalt samarbejde med en international ret oprettet af De Forenede Nationers sikkerhedsråd« er stillet til rådighed for ICTY's anklager »med henblik på udredning af sagen vedrørende retsforfølgelse af personer, der formodes at være ansvarlig for alvorlige tilsidesættelser af international humanitær ret i Det Tidligere Jugoslavien«. Rådet har ligeledes anført, at disse dokumenter »er videregivet til anklagerens kontor som fortrolige dokumenter i medfør af artikel 70 B i ICTY's procesreglement«, og har citeret indholdet af denne artikels første stykke.

44 Det fremgår af retspraksis nævnt i præmis 28-31 ovenfor, at når en institution, der er forelagt en anmodning om aktindsigt i dokumenter efter forordning nr. 1049/2001, vil begrænse eller afvise at give den pågældende aktindsigt, skal den alene basere sig på en eller flere af de undtagelser fra retten til aktindsigt, der er udtømmende opregnet i den pågældende forordnings artikel 4.

45 Det fremgår af en gennemgang af punkt 8-17 i den anfægtede afgørelse, at med henblik på at afvise at give sagsøgeren aktindsigt i de pågældende dokumenter, har Rådet baseret sig på undtagelser i henseende til henholdsvis risikoen for indgreb i beskyttelsen af den offentlige interesse hvad angår internationale forhold som fastsat ved artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001 og risikoen for indgreb i beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning som fastsat i artikel 4, stk. 2, andet led, i samme forordning.

46 Formålet med Rådets henvisning, i den anfægtede afgørelses punkt 5, til ICTY's procesreglements artikel 70 B havde alene til formål at forklare, i hvilken sammenhæng dokumenterne fra EUMM's arkiver var blevet udleveret til ICTY's organer, og at fremhæve den fortrolige karakter, som dokumenterne havde under sagen for denne ret. Det skal i øvrigt præciseres, at de dokumenter, der blev henvist til, ikke svarede til de dokumenter, som sagsøgeren ønskede udleveret. Da der var tale om dokumenter fra EUMM's arkiver, kan de ganske vist omfatte rapporterne, men på ingen måde korrespondancen mellem Unionens institutioner og ICTY, herunder de oprindelige anmodninger fra såvel ICTY som Gotovinas advokater.

47 Artikel 70 B i ICTY's procesreglement udgør følgelig på ingen måde retsgrundlaget for Rådets afvisning af at give aktindsigt i de anmodede dokumenter.

48 Hvad angår sagsøgerens klagepunkt om, at det ikke var muligt for Rådet at afvise at give aktindsigt i de pågældende dokumenter, da deres udlevering til ICTY blev anset for fortrolig, eftersom de ikke var klassificeret som følsomme efter artikel 9 i forordning nr. 1049/2001, er dette ligeledes baseret på den forudsætning, at afvisningen af at give aktindsigt er baseret på artikel 70 B i ICTY's procesreglement.

Som allerede nævnt er det dog ikke tilfældet, da Rådet i øvrigt på ingen måde har begrundet sit afslag på at give aktindsigt på den omstændighed, at de dokumenter, som sagsøgeren ønskede indsigt i, var udleveret til ICTY som fortrolige dokumenter.

49 Følgelig skal det første anbringende forkastes.

Det andet anbringende om, at der ikke foreligger et indgreb i beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning i medfør af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001

50 Sagsøgerens andet anbringende indeholder en argumentation, der falder i tre led. I første led har han gjort gældende, at undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer, fastsat i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001, kun vedrører procedurer ved Unionens eller medlemsstaternes retter og ikke ved internationale retter. I andet led har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke, med henblik på at afslå at give aktindsigt i de af anmodningen omfattede dokumenter, kunne indtræde i rollen som dommer i den retslige procedure ved ICTY med den begrundelse, at Rådet til denne ret havde udleveret de nævnte dokumenter som værende fortrolige. I tredje led har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse indebærer, at han mister enhver klageret, eftersom udleveringen af de pågældende dokumenter afhænger af ICTY's afgørelse.

51 For at tage stilling til dette anbringende skal Retten for det første afgøre, om undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer kan anvendes på den sag, der verserer ved ICTY. For det andet skal Retten afgøre, hvilke dokumenter der i det foreliggende tilfælde kan beskyttes ved den nævnte undtagelse. For det tredje skal den afgøre, om Rådet kunne indtræde i rollen som dommer i sagen ved ICTY, og for det fjerde om sagsøgeren har mistet enhver ret til at få aktindsigt i de af anmodningen omfattede dokumenter.

– Anvendelsen af undtagelsen om beskyttelse af retslige procedurer ved sagen for ICTY

52 Ifølge sagsøgeren omfatter undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 kun de retslige procedurer, der foregår ved Unionens eller medlemsstaternes retsinstanser, og ikke procedurer ved de internationale retter, eftersom forordningen ikke omfatter disse. Sagen ved ICTY kan ikke omfattes heraf, eftersom Unionen, der ikke er medlem af FN, ikke er underkastet ICTY's juridiktion.

53 Ifølge sagsøgerens argumentation kan kun de retslige procedurer, der foregår ved en af Unionens retsinstanser, dvs. Domstolen, Retten eller Personaleretten, eller ved en af medlemsstaternes retter, beskyttes ved undtagelsen fastsat i bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001.

54 Rådet bestrider sagsøgerens argumentation.

55 Det skal bemærkes, at henset til de med forordning nr. 1049/2001 forfulgte mål skal undtagelserne fastsat heri fortolkes og anvendes strengt (dommen i sagen Sverige og Turco mod Rådet, nævnt i præmis 28 ovenfor, præmis 36). Hvad angår anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 2, andet led, præciserer forordning nr. 1049/2001 imidlertid ikke, ved hvilke retter procedurerne kan beskyttes mod den risiko, som udbredelsen af et eller flere dokumenter kan udgøre.

56 Artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, der fastsætter undtagelserne, hvorefter den institution, der er forelagt en anmodning om aktindsigt i dokumenter, den besidder, kan afvise at udlevere disse, knytter generelt set ingen forbindelse mellem de interesser, der skal beskyttes i tilfælde af risiko for indgreb i deres beskyttelse, og Unionen eller dens medlemsstater. Kun artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning nr. 1049/2001 bestemmer udtrykkeligt, at der gives afslag på aktindsigt i et dokument, hvis

udbredelse ville være til skade for Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik. Hvad angår artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 omhandler den ligeledes Unionen, eftersom den har til formål at beskytte en institutions beslutningsproces.

57 Såfremt den af sagsøgeren foreslåede fortolkning af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 skal godtages, skal den kunne overføres på en hvilken som helst undtagelse fastsat i artikel 4. Hvis f.eks. beskyttelsen af den offentlige interesse i form af den offentlige sikkerhed påberåbes, vil det være begrænset til den offentlige sikkerhed i Unionen eller i en eller flere medlemsstater. Det samme ville gøre sig gældende i relation til beskyttelsen af de handelsmæssige interesser for en bestemt fysisk eller juridisk person, som ifølge denne argumentation ikke ville kunne omfattes af interesserne hos fysiske eller juridiske personer bosat eller etableret uden for Unionen.

58 En sådan kontekstuel fortolkning af artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 kan ikke lægges til grund. Der er intet grundlag i denne artikel for at antage, at de retslige procedurer, der omhandles i dens stk. 2, andet led, alene er dem, der foregår ved Unionens eller medlemsstaternes retsinstanser.

59 Denne konklusion styrkes af en gennemgang af forordning nr. 1049/2001 som helhed, der kun i visse af sine bestemmelser knytter en forbindelse med Unionen eller dens medlemsstater. I dens artikel 1, litra a), nævnes de institutioner i Unionen, der er forpligtet til at give aktindsigt i deres dokumenter. I artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 bestemmes, at unionsborgere og fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt, men institutionerne kan imidlertid i medfør af artikel 2, stk. 2, give aktindsigt til andre personer. Hvad angår de dokumenter, som forordning nr. 1049/2001 finder anvendelse på, drejer det sig i medfør af dens artikel 2, stk. 3, om alle de dokumenter, som en institution har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder, herunder dem, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager, i medfør af dens syvende betragtning.

60 Intet i forordning nr. 1049/2001 er derfor til hinder for, at de retslige procedurer, som undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, skal beskytte, foregår ved en ret, der hverken hører under Unionens eller medlemsstaternes retsorden.

61 Denne konklusion modsiges ikke af nogen af sagsøgerens argumenter.

62 For det første er den omstændighed, at Unionen ikke er medlem af FN og ikke er underlagt ICTY's jurisdiktion, uden betydning for gyldigheden af den anfægtede afgørelse, eftersom anvendelsen af den undtagelse, der skal beskytte de retslige procedurer, på ingen måde afhænger af forholdet mellem den institution, der er forelagt en anmodning om aktindsigt, i medfør af forordning nr. 1049/2001, og den ret, for hvilken den pågældende procedure verserer, og heller ikke af det forhold der er opstået ved, at en af Unionens institutioner kan eller ikke kan være part i en procedure ved den pågældende ret. Det skal bemærkes, at retten til aktindsigt i dokumenter fra institutionerne skal udøves uden at skade beskyttelsen af retslige procedurer (dommen i sagen Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, nævnt i præmis 30 ovenfor, præmis 84), uden at der pålægges andre betingelser. Det samme gør sig under alle omstændigheder gældende for så vidt angår det argument, hvorefter ICTY's eksistens i relation til Rådet kun er af faktisk og ikke-retlig karakter, eller det argument, hvorefter Rådet ikke beviste, at det ville udsætte sig for en sanktion fra ICTY's side, såfremt institutionen udleverede de pågældende dokumenter til sagsøgeren. Ingen af disse argumenter kan rejse tvivl om muligheden for at anvende undtagelsen om at beskytte de retslige procedurer til fordel for den sag, der behandles ved ICTY.

63 For det andet forkastes de argumenter, hvorefter dels den anfægtede afgørelse viser Rådets vilje til at underkaste sig ICTY's jurisdiktion, hvilket ikke fremgår af nogen traktat, dels at det ikke er muligt at give de internationale forbindelser, der ikke er retligt bindende, forrang for de rettigheder, som primærretten giver de europæiske borgere. I denne henseende skal det bemærkes, at Rådet, ved at træffe den anfægtede afgørelse, blot har anvendt forordning nr. 1049/2001 og navnlig den ordning med

undtagelser, den fastsætter (jf. præmis 45 ovenfor). Der er således ingen støtte for standpunktet om, at Rådet herved har underlagt sin autoritet eller sine handlinger ICTY's jurisdiktion, eller at det har givet de påståede ikke retligt bindende internationale forbindelser forrang for de rettigheder, der følger af primærretten. Selv om det antages, at sagsøgeren ved dette klagepunkt har gjort gældende, at Rådets udlevering af dokumenter til ICTY strider mod primærretten, skal det erindres, at den foreliggende tvist ikke vedrører lovligheden af de handlinger, hvorved Rådet har udleveret eller udvekslet oplysninger med ICTY eller Gotovinas advokater.

64 For det tredje er argumenterne i replikken ligeledes uden betydning for lovligheden af den anfægtede afgørelse, henset til det i præmis 60-63 ovenfor anførte. Da undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 kan gøres gældende, også selv om den retslige procedure foregår ved ICTY, har argumentet om, at det ikke er muligt af den omstændighed, at medlemsstaterne er underlagt FN's regler, at udlede, at Unionen er underlagt disse regler, og hvorefter kandidatlandenes forpligtelser til at samarbejde med ICTY ikke udgør en retsforskrift, der kan gøres gældende overfor sagsøgeren, ingen som helst betydning for den anfægtede afgørelse.

65 Det følger derfor af det ovenstående, at undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 kan beskytte de retslige procedurer, der finder sted ved ICTY. Det andet anbringendes første klagepunkt skal derfor forkastes.

– De dokumenter, der kan omfattes af undtagelsen om at beskytte de retslige procedurer

66 For det første skal det erindres, at det er fastslået, at udtrykket »retslige procedurer« skal fortolkes således, at hensynet til beskyttelsen af offentlige interesser er til hinder for en offentliggørelse af indholdet af dokumenter, som er udfærdiget alene med henblik på en konkret retslig procedure (jf. Rettens dom af 6.7.2006, forenede sager T-391/03 og T-70/04, Franchet og Byk mod Kommissionen, Sml. II, s. 2023, præmis 88 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes dommen i sagen Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, nævnt i præmis 30 ovenfor, præmis 78).

67 Tilsvarende er det fastslået, i forbindelse med en sag vedrørende Kommissionen, at udtrykket »dokumenter, som er udfærdiget alene med henblik på en konkret retslig procedure«, omfatter indgivne indlæg eller processkrifter og interne dokumenter, der vedrører bevisoptagelsen i relation til en verserende sag, og meddelelser vedrørende sagen, som udveksles mellem det berørte generaldirektorat og den juridiske tjeneste eller et advokatkontor. Formålet med denne afgrænsning af undtagelsens anvendelsesområde er at sikre dels beskyttelsen af det interne arbejde i Kommissionen, dels hensynet til fortrolighed og overholdelsen af princippet om, at advokater har tavshedspligt (dommen i sagen Franchet og Byk mod Kommissionen, nævnt i præmis 66 ovenfor, præmis 90).

68 For det andet fremgår det af punkt 10-12 i den anfægtede afgørelse, at Rådet på grundlag af undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 har afvist at give aktindsigt i korrespondancen mellem på den ene side ICTY's anklagemyndighed eller ICTY's første instans, første afdeling, og på den anden side GSHR, samt i dokumenter, der var vedlagt som bilag, herunder rapporterne. Således blev den undtagelse, der skulle beskytte de retslige procedurer, anvendt til at afvise at give aktindsigt i samtlige de anmodede dokumenter.

69 For det tredje skal det bemærkes, at Retten, inden for rammerne af bevisoptagelsen, har fået kendskab til samtlige de dokumenter, der blev nægtet aktindsigt i.

70 De for Retten fremlagte dokumenter består af 40 skrivelser: 19 breve fra GSHR, 15 breve fra ICTY's anklagemyndighed og 6 breve fra første instans, første afdeling. Som bilag til 37 af de udvekslede skrivelser fandtes dokumenter, hvoraf 10 indeholdt en liste over de dokumenter, som ikke var bilagt, mens de øvrige 27 bestod af dokumenter, der i overvejende grad udgjorde rapporter, men ligeledes stævninger eller skriftlige indlæg fra Gotovinas forsvar og beslutninger eller kendelser fra ICTY.

71 På dette trin skal det fastslås, at såvel i den anfægtede afgørelse, nærmere bestemt i dens punkt 12, som i svarskriftet har Rådet begået to fejl. Rådet har for det første gjort gældende, at alene rapporterne var bilagt den korrespondance, der var udvekslet med ICTY's anklagemyndighed eller ICTY's første instans, første afdeling, og dernæst at disse rapporter var bilagt korrespondancen fra GSHR. Det fremgår imidlertid af undersøgelsen af de af Rådet fremlagte dokumenter, at rapporterne ligeledes er bilagt syv skrivelser fra ICTY's anklagemyndighed (dokumenter med numrene 1, 2, 8, 15, 17, 22 og 23 i bilaget til den anfægtede afgørelse) og to af skrivelserne fra første instans, første afdeling (dokumenter med numrene 4 og 16 i bilaget til den anfægtede afgørelse).

72 Hvad angår de øvrige dokumenter, der er bilagt korrespondancen, findes de i bilagene til fem af skrivelserne fra ICTY (dokumenter med numrene 4, 13, 16, 24 og 27 i bilaget til den anfægtede afgørelse). Som allerede nævnt i præmis 70 ovenfor, drejer det sig om afgørelser eller kendelser fra ICTY's første instans, første afdeling. De består for det første af et påbud til GSHR om at fremlægge dokumenter eller oplysninger, ledsaget af krav herom fra Gotovinas forsvar, for det andet en forkyndelse for GSHR af en stævning fra forsvaret med påstand om udlevering af rapporter med bilag, og en opfordring til at svare, for det tredje en en forkyndelse for GSHR af forsvarets replik og en opfordring til at fremlægge en duplik, stadig vedrørende udleveringen af rapporter, for det fjerde en forkyndelse for GSHR af denne replik samt en opfordring til at fremsætte en duplik, men oversat til fransk, og for det femte en opfordring til GSHR om at søge efter visse rapporter, som ifølge visse indicier formodes at eksistere, og begrunde, hvorfor de i givet fald ikke fandtes i EUMM's arkiver.

73 Hvad angår korrespondancen mellem ICTY's anklagemyndighed og GSHR skal det fastslås, at de alle vedrørte muligheden for at anvende rapporterne i forbindelse med den indledte procedure, navnlig mod Gotovina for nævnte ret. Det fremgår således af Rettens undersøgelse af disse forskellige skrivelser, at ICTY's anklagemyndighed gentagne gange anmodede GSHR om tilladelse til at udlevere rapporterne til Gotovinas forsvar og til forsvaret for de to øvrige anklagede, således at de kunne anvende de oplysninger, disse kunne indeholde, som bevismateriale imod dem eller bevismateriale til deres forsvar. Med sine skrivelser anmodede ICTY ligeledes GSHR om at ophæve fortroligheden af de rapporter, der siden deres udlevering til den pågældende ret var omfattet af fortrolighedsreglen i artikel 70 B i ICTY's procesreglement. Skrivelserne fra GSHR indeholdt svar på anklagemyndighedens anmodning, hvorved GSHR tillod udleveringen af rapporterne i forbindelse med den retslige procedure ved ICTY, idet denne gav ICTY's anklagemyndighed udrensede versioner af rapporterne, der skulle udleveres til Gotovinas forsvar og forsvaret for de to øvrige anklagede. Der er udvekslet flere skrivelser vedrørende den mulighed, som anklageren ved ICTY har anmodet GSHR om, i forbindelse med den retslige procedure ved ICTY, nemlig at tillade udleveringen af nye versioner af rapporterne, der indeholder færre udstregede passager.

74 Det fremgår af præmis 70-73 ovenfor, at de dokumenter, der blev nægtet aktindsigt i, er de dokumenter, med undtagelse af rapporterne, der alene blev udarbejdet med henblik på en retslig procedure. De havde alle til formål, at der blev fremlagt bevismateriale, såvel imod den tiltalte som til dennes forsvar, der af anklagemyndigheden ved ICTY eller ICTY's første instans, første afdeling, blev anset for nødvendige for at kunne føre straffesagen mod Gotovina, I. Čermak og M. Markač. Sådanne dokumenter vedrører derfor et aspekt af tilrettelæggelsen af en straffesag og viser, hvorledes ICTY's retslige organer har besluttet at føre sagen, samt reaktionerne fra forsvaret og tredjemand, hvor sidstnævnte har foranlediget bevismaterialet, på foranstaltninger truffet af de nævnte organer for at opnå de beviser, der var nødvendige for sagens rette forløb.

75 Følgelig kan disse dokumenter, som er udfærdiget alene med henblik på en konkret retslig procedure, i princippet være beskyttet mod enhver udbredelse, som begæres efter forordning nr. 1049/2001, i henhold til undtagelsen om at beskytte retslige procedurer, fastsat i den pågældende forordnings artikel 4, stk. 2, andet led.

76 Hvad angår rapporterne er det ubestridt, at de er udarbejdet i løbet af årene 1991- 1995, dvs. mere end ti år før sagen mod Gotovina, Čermak og Markač, og at de derfor ikke kan anses for at være udfærdiget alene med henblik på en konkret retslig procedure (jf dommen i sagen Franchet og Byk mod Kommissionen, nævnt i præmis 66 ovenfor, præmis 88 og den deri nævnte retspraksis). Rådet har ganske vist under retsmødet gjort gældende, at rapporterne henhørte under undtagelsen om at beskytte retslige procedurer, eftersom skriftsvekslingen mellem på den ene side anklagemyndigheden ved ICTY eller første instans, første afdeling, og på den anden side GSHR var en integrerende del af de dokumenter, der var udarbejdet i forbindelse med en sådan procedure, og at rapporterne skulle behandles på samme måde som de pågældende skrivelser. En sådan vurdering gør det imidlertid ikke muligt at afgøre, efter hvilke kriterier eller betingelser dokumenterne, der på tidspunktet for deres udfærdigelse ikke var udfærdiget alene med henblik på en konkret retslig procedure, alligevel kunne beskyttes af undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001.

77 I henseende til det andet anbringendes andet og tredje led skal det herefter undersøges, om andre dokumenter end rapporterne, der ved den anfægtede afgørelse blev nægtet aktindsigt i, i det foreliggende tilfælde kunne beskyttes mod enhver udbredelse af de af Rådet fremførte grunde.

– Hvorvidt Rådet ikke kunne indtræde i rollen som dommer og afgøre den retfærdige karakter af retsagen for ICTY

78 Sagsøgeren har i forbindelse med dette led i andet anbringende fremsat flere klagepunkter, der er tæt forbundne.

79 For det første har sagsøgeren gentaget argumentet fremsat i forbindelse med det første anbringende, hvorefter Rådet ulovligt fandt, at de anmodede dokumenter var fortrolige, uden at have klassificeret dem i henhold til artikel 9 i forordning nr. 1049/2001. For det andet indtrådte Rådet ifølge sagsøgeren i rollen som dommer og afgjorde, hvad der var korrekt i sagen for ICTY, på trods af at denne, som uafhængig ret, har beføjelser, der gør det muligt at beskytte dens oplysninger og dokumenter, såsom artikel 53 i ICTY's procesreglement, hvilket den ikke har gjort. For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet i den anfægtede afgørelse synes at mene, at kun ICTY kan træffe afgørelse om muligheden for at udlevere de anmodede dokumenter. Dette giver anledning til en situation, hvor en institution afgiver en del af sine beføjelser fra primærretten til en anden enhed. Selv om dette klagepunkt blev rejst i forbindelse med det andet anbringendes tredje led, fremgår det klart af replikken, at sagsøgeren har villet tillægge det en rækkevidde, der overskrider grænserne for dette tredje led. For det fjerde mener sagsøgeren, at Rådet har anvendt ICTY's regler med det formål at undgå at anvende forordning nr. 1049/2001.

80 Først og fremmest skal det tredje anbringende undersøges, hvorefter muligheden for aktindsigt i andre dokumenter end rapporterne (jf. præmis 79 ovenfor) ifølge den anfægtede afgørelse alene afhænger af ICTY's afgørelse.

81 Efter i den anfægtede afgørelses punkt 10 at have henvist til den procedure, i hvilken skriftvekslingen mellem GSHR og anklagemyndigheden ved ICTY eller ICTY's første instans, første afdeling, fandt sted, undersøgte Rådet, om udbredelsen af de anmodede dokumenter risikerede at skade beskyttelsen af de retslige procedurer. I den anfægtede afgørelses punkt 11 har Rådet påpeget, at »de pågældende dokumenter indeholdt fortrolige oplysninger om tilrettelæggelsen af Gotovina-sagen«, der var omfattet af ICTY's ansvar. Rådet forklarede dernæst, at i forbindelse med en sådan sag var det kun ICTY, der var »i stand til at foretage en afvejning af parternes interesser i sagen og afgøre, om udleveringen af dokumenterne ville påføre nogen af parterne en uoprettelig skade eller modvirke en retfærdig rettergang«. Ifølge Rådet fulgte det af »rådføring med ICTY […] at skriftvekslingen mellem (GSHR) og anklageren ved ICTY ikke (var) offentlig tilgængelige på grund af reglerne om gennemsigtighed af ICTY's virksomhed, og at hvad angik skriftvekslingen mellem ICTY's første instans, første afdeling, og GSHR og processkrifterne udvekslet mellem Gotovinas forsvar og GSHR i forbindelse med dennes sag

»havde ICTY, i medfør af de gældende regler om gennemsigtighed af dens aktiviteter, stillet ikke-fortrolige dokumenter i denne skriftveksling til rådighed via sin database«, men at en »anden del af denne korrespondance forblev beskyttet mod enhver offentliggørelse«.

82 Følgelig fastslog Rådet, i den anfægtede afgørelses punkt 12, at offentliggørelsen af »ikke tilgængelige dokumenter i den verserende sag ved ICTY vedrørte fortrolige oplysninger om tilrettelæggelsen af Gotovina-sagen og kunne skade den korrekte gennemførelse af en retslig procedure […], der verserer for ICTY, samt skade det loyale samarbejde med en international ret oprettet af De Forenede Nationers sikkerhedsråd«.

83 Det skal for det første erindres, at for så vidt angår dokumenter fra tredjemand, er institutionen i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001 forpligtet til at rådføre sig med vedkommende for at vurdere, om en undtagelse i henhold til stk. 1 eller 2 finder anvendelse, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres. Det følger heraf, at institutionerne ikke er forpligtet til at høre den berørte tredjemand, hvis det klart fremgår, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres. I alle andre tilfælde skal institutionerne høre den pågældende tredjemand. Som regel udgør høringen af den berørte tredjemand herefter en forudsætning for at bedømme, hvorvidt undtagelserne for aktindsigt efter artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter fra tredjemand (Rettens dom af 30.1.2008, sag T-380/04, Terezakis mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 54).

84 Selv om Rådet hverken i den anfægtede afgørelse eller i sine skriftlige indlæg har nævnt, at den har fulgt den i artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001 fastsatte procedure, ved at rådføre sig med ICTY før det besluttede, om det kunne give aktindsigt i de anmodede dokumenter, skal det imidlertid fastslås, at dette er sket, således som det implicit fremgår af punkt 11 og 12 i den anfægtede afgørelse, selv om visse af disse dokumenter ikke hidhørte fra ICTY.

85 For det andet fremgår det af begrundelserne i den anfægtede beslutnings punkt 11 og 12 (jf. præmis 81 ovenfor), at risikoen for indgreb i beskyttelsen af retslige procedurer fastsat i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001, i den foreliggende sag, skyldes den ene omstændighed, at de anmodede dokumenter ikke var tilgængelige i henhold til ICTY's bestemmelser. Det fremgår af Rådets samråd med ICTY, at korrespondancen mellem GSHR og anklagemyndigheden ved ICTY »ikke er offentlig tilgængelig i medfør af reglerne om gennemsigtighed af ICTY's virksomhed«, og at en del af korrespondancen mellem GSHR og ICTY's første instans, første afdeling, er beskyttet mod enhver offentliggørelse i henhold til samme bestemmelser. Ifølge den anfægtede afgørelse er det imidlertid fordi de ikke er tilgængelige for tredjemand i forbindelse med tvisten for ICTY, at udbredelsen af disse dokumenter udgør oplysninger, der kan være til skade for gennemførelsen af en igangværende retslig procedure.

86 Det skal i øvrigt fastslås, at Rådet både i sine skriftlige indlæg og under retsmødet i særlig grad insisterede på, at det havde rådført sig med ICTY for at få klarhed over, hvordan de anmodede dokumenter skulle behandles efter de gældende regler om gennemsigtighed ved den pågældende ret. I svarskriftet har Rådet således påpeget, at 32 ud af de 40 anmodede dokumenter ikke var offentlig tilgængelige ifølge reglerne om gennemsigtighed ved ICTY, og Rådet var derfor af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse var truffet i fuld overensstemmelse med de nævnte regler.

87 For det tredje skal det bemærkes, at samrådet med en tredjemand, som ikke er en medlemsstat, i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001 ikke binder institutionen, men skal gøre det muligt for denne at vurdere, om en undtagelse fastsat i den pågældende artikels stk. 1, eller 2, finder anvendelse (dommen i sagen Terezakis mod Kommissionen, nævnt i præmis 83 ovenfor, præmis 60).

88 Ved at basere sig på den ene omstændighed, at de anmodede dokumenter ikke var tilgængelige i medfør af ICTY's regler om gennemsigtighed, som i øvrigt ikke er klart angivet i den anfægtede afgørelse, for at fastslå, at der var en risiko for indgreb i beskyttelsen af retslige procedurer, må Rådet

have anset sig for at være bundet af denne eneste forklaring, som ICTY er kommet med. Rådet har således undladt at anvende den skønsbeføjelse, der tilkommer det med henblik på at vurdere, om undtagelserne til aktindsigt, som fastsat i forordning nr. 1049/2001, nærmere bestemt i artikel 4, stk. 2, andet led, finder anvendelse (dommen i sagen Terezakis mod Kommissionen, nævnt i præmis 83 ovenfor, præmis 64).

89 En sådan konklusion er så meget desto mere begrundet, som det fremgår af undersøgelsen af korrespondancen mellem GSHR og anklagemyndigheden ved ICTY eller ICTY's første instans, første afdeling (jf. præmis 72 og 73 ovenfor), at selv om den vedrører samtlige aspekter vedrørende tilrettelæggelsen af Gotovina, Čermak og Markačs sag, giver den ikke anden information end fastslåelsen af de beviser, som anklageren ved ICTY kan anvende som bevismateriale imod de tiltalte eller til deres forsvar, og som Gotovinas advokat har fået meddelt, uden at indholdet af dette bevismateriale udbredes. Det nævnte bevismateriale er indeholdt i rapporterne, der ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 (jf. præmis 76 ovenfor).

90 Derfor, og uden at det er nødvendigt at udtale sig om de øvrige klagepunkter i andet anbringendes andet led eller dets tredje led, må det fastslås, at Rådet har begået en retlig fejl ved at give afkald på sin skønsbeføjelse i forbindelse med beslutningen om, hvorvidt aktindsigt i andre dokumenter end rapporterne kunne afvises på grund af risiko for indgreb i beskyttelsen af retslige procedurer.

Det tredje anbringende, hvorefter der ikke foreligger skade for beskyttelsen af offentlige interesser vedrørende internationale forbindelser i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001

91 Sagsøgeren har gjort gældende, at den i den anfægtede afgørelse anførte grund om indgreb i beskyttelsen af den offentlige interesse vedrørende internationale forbindelser er fejlagtig, henset til arten og indholdet af de dokumenter, som han ønsker udleveret.

92 I det væsentlige kritiserer sagsøgeren Rådet for at have anvendt undtagelsen om beskyttelse af internationale forbindelser, selv om de dokumenter, han ønskede aktindsigt i, ikke var omfattet af denne undtagelse, eftersom der er tale om Rådets beslutninger om udlevering af dokumenter til ICTY i forbindelse med Gotovina-sagen og hele korrespondancen mellem Unionens institutioner og ICTY i forbindelse med den pågældende sag.

93 Efter at have undersøgt, om udleveringen af de anmodede dokumenter risikerede at være til skade for beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning, har Rådet i den anfægtede afgørelse undersøgt, om der var risiko for indgreb i beskyttelsen af den offentlige interesse vedrørende internationale forbindelser, som beskyttet ved bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001. Rådet har således i den anfægtede afgørelses punkt 13 fundet, at »offentliggørelsen af rapporterne […], der var bilagt skrivelserne fra [GSHR] til anklagemyndigheden ved ICTY, bragte Unionens og dens medlemsstaters internationale forbindelser med de pågældende lande i det vestlige Balkan i fare, for så vidt som rapporterne på detaljeret vis afslørede betragtninger, vurderinger og analyser udvekslet mellem de forskellige aktører fra [EUMM] i henseende til den politiske, militære og sikkerhedsmæssige situation i regionen«. Rådet bemærkede dernæst, at »disse oplysninger er altid følsomme, hvilket fremgår af den interesse, de gav anledning til i forbindelse med sager ved ICTY«, og at »udbredelsen af de pågældende dokumenter skabte en præcedens, der ville modvirke Unionens mål om at fortsætte dens politik i henseende til det vestlige Balkan«. Rådet konkluderede i den anfægtede afgørelses punkt 13, at »rapporternes fortrolighed var af afgørende betydning for at styrke tilliden, dialogen og samarbejdet med landene i regionen«.

94 Retten fastslår, at i modsætning til hvad Rådet har gjort gældende i sit svarskrift og under retsmødet, nævnes undtagelsen om at beskytte den offentlige interesse vedrørende internationale forbindelser kun i den anfægtede afgørelses punkt 13, og omfatter kun de rapporter, der er bilagt korrespondancen mellem GSHR og anklagemyndigheden ved ICTY eller ICTY's første instans, første afdeling.

95 Hvad angår risikoen for indgreb i de internationale forbindelser med den begrundelse, at udbredelsen af andre dokumenter end rapporterne kan skade Unionens loyale samarbejde med ICTY, der er oprettet af De Forenede Nationers sikkerhedsråd, er det ganske vist korrekt, at begrebet loyalt samarbejde er nævnt i den anfægtede afgørelses punkt 12 og 14. Det fremgår imidlertid ikke af opbygningen af den pågældende afgørelse, at dette begreb skal støtte gennemførelsen af undtagelsen vedrørende beskyttelse af de internationale forbindelser. Det loyale samarbejde nævnes i den anfægtede afgørelses punkt 12 i relation til risikoen for at skade den rette gennemførelse af en retslig procedure, der da verserede for ICTY. I den anfægtede afgørelses punkt 14 har Rådet gjort gældende, at pligten til at samarbejde med ICTY, som foreskrives i de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers sikkerhedsråd, er bindende for samtlige medlemsstater i Unionen, og at det internationale samarbejde indgår i målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der nævnes i artikel 11, stk. 1, TEU. Det var ud fra disse overvejelser, at Rådet besvarede sagsøgerens genfremsatte begæring, hvorved sagsøgeren med argumenter, der i det væsentlige var identiske med de i præmis 50 ovenfor nævnte, bestred Rådets mulighed for at påberåbe sig undtagelsen vedrørende beskyttelse af retslige procedurer i et tilfælde med en sag ved ICTY. Det skal i øvrigt bemærkes, at det først er i forbindelse med den anfægtede afgørelse, at Rådet, for første gang, har påberåbt sig risikoen for indgreb i den offentlige interesse vedrørende internationale forbindelser.

96 Under disse omstændigheder fastslår Retten, således som sagsøgeren har gjort gældende, at det alene er rapporterne, der i den anfægtede afgørelse er beskyttet af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001. Denne konstatering påvirker imidlertid på ingen måde velbegrundetheden af den pågældende afgørelse, for så vidt som Rådet deri nægter at give aktindsigt i rapporterne. Sagsøgeren har i sin stævning ikke fremført noget anbringende eller argument om, at Rådet ikke har bevist, at udbredelsen af rapporterne risikerede at være til skade for undtagelsen vedrørende beskyttelsen af internationale forbindelser eller at Rådet ikke havde foretaget en konkret og individuel undersøgelse af rapporterne.

97 Følgelig bør det tredje anbringende under alle omstændigheder forkastes.

98 Derfor skal den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den nægter at give aktindsigt i andre dokumenter end rapporterne. I øvrigt bør Rådet frifindes, uden at det er nødvendigt hverken at træffe afgørelse om det fjerde anbringende eller bevilge en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, som sagsøgeren ansøgte om i sin skrivelse af 6. december 2010.

99 Hvad angår anmodningen om at udelukke Rådets repræsentanter fra retsforhandlingerne i medfør af procesreglementets artikel 41, stk. 1, andet afsnit, fastslår Retten følgende. Sagsøgerens kritik af, at Rådets repræsentanter ikke har oplyst Retten om afgørelsen fra ICTY i sagen anklageren mod Ante Gotovina, Ivan Čermak og Mladen Markač (præmis 18 ovenfor), kan ikke i den foreliggende sag udgøre en grund til udelukkelse fra retsforhandlingerne.

Sagens omkostninger

100 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til samme artikels stk. 3 kan Retten dog fordele sagens omkostninger eller bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter.

101 Da sagsøgeren og Rådet hver især delvist har tabt sagen, bør disse pålægges at bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Udvidede Afdeling):

1) Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 7. december 2009, hvorved Ivan Jurašinović blev nægtet adgang til afgørelser vedrørende udlevering til Den Internationale Straffedomsstol for Det Tidligere Jugoslavien af dokumenter, som denne domstol anmodede om at få i forbindelse med Ante Gotovina-sagen, og al korrespondance udvekslet i den forbindelse mellem Den Europæiske Unions institutioner og denne retsinstans, herunder eventuelle bilag, og navnlig de oprindelige anmodninger fra såvel Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien som Gotovinas advokater, annulleres, for så vidt som der deri nægtes adgang til korrespondance mellem Rådet og den nævnte retsinstans samt til andre dokumenter end de rapporter, der er udarbejdet af Det Europæiske Fællesskabs Observatørmission, der er vedlagt denne korrespondance.

2) I øvrigt frifindes Rådet.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

Forwood Dehousse Prek

Schwarcz Popescu

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 3. oktober 2012.

Underskrifter